

Conference of the Parties → 21:a i ordningen →

COP21

klimatmötet i paris

- ★ 195 länder plus EU deltar
- ★ 147 länders ledare deltar vid öppningsceremonin
- ★ 10 000 delegater
- ★ 10 000 företrädare från olika organisationer
- ★ 3 000 journalister
- ★ 2 000 poliser och vakter står för säkerheten
- ★ 170 miljoner euro konferensens budget

Programmet

- + **30 november**
 Öppningsceremoni med stats- och regeringschefer. *Statsminister Stefan Löfven håller anförande.*
- + **1 december**
 Förhandlingar börjar på tjänstemannanivå.
- + **5 december – "Action Day"**
 Regeringen presenterar satsningen "fossilfritt Sverige" i nordiska paviljongen.
- + **6 december**
 Planerad vilodag.
- + **7 december**
 Miljöministrar tar över förhandlingarna. *Miljöminister Åsa Romson representerar Sverige.*
- + **11 december**
 Ett nytt globalt klimatavtal ska antas.

Le Bourget

plats för mötet

1 **Konferenscentret**
 Endast för ackrediterade personer.

2 **Två plenissalar**
 2 000 + 3 000 platser. Här hålls tal och tas beslut. TV-sänds.

3 **Utställningsområde**
 Öppet för allmänheten. Kan ta 20 000 besökare per dag.

4 **Galleri**
 För företag som vill presentera bl a miljö- och klimatåtgärder.

★ 175 000 m²
 konferensyta (350 fotbollplaner)

Flygplats som i dag endast används för flyguppvisningar, allmänflyg och militärflyg. Den kommersiella passagerartrafiken upphörde 1980.

Här landade Charles Lindbergh efter sin historiska soloflygning över Atlanten 1927.

Klimathotet samlar världen

Förutsättningarna för att enas om ett nytt avtal bättre än de var i Köpenhamn

■ KLIMAT

Runt 10 000 delegater från 195 länder samlas i Paris för att nå ett globalt avtal för att möta klimathotet.

Det kan bli det första klimatavtal som hela världen står bakom.

Men innan avtalet är i hamn väntar minst tolv dagars kompilerade förhandlingar i det gigantiska mässområdet i Le Bourget nordöst om Paris. På bordet i dag ligger ett avtalsutkast som består av 51 sidor och över tusen ändringsförslag.

– Min största rädsla är att man kör fast i förhandlings-

maskineriet, säger miljöminister Åsa Romson (MP).

Förra gången världen försökte enas om ett klimatavtal, i Köpenhamn 2009, slutade förhandlingarna i kollaps. För många olösta frågor hade sparats för länge och stämningen var usel. Flera länder ansåg att det danska ordförandeskapet försökt gå bakom ryggen på dem genom att först sikta på en uppgörelse med de mest betydelsefulla staterna.

Den här gången är det Frankrikes utrikesminister Laurent Fabius som ska hålla i ordförandeklubban och förhindra ett fiasko tillsammans med chefsförhandlare Laurence Tubiana och FN:s kli-

matchef Christiana Figueres.

Den allmänna uppfattningen är att man är bättre förberedd än inför Köpenhamnsmötet. Av de 195 länderna plus EU har 170 lämnat in frivilliga klimatplaner. Kvaliteten är ytterst varierande. En del innehåller tydliga utsläppsminskningsmål, andra inte.

Däremot har klimatplanerna fått många fler länder än tidigare att engagera sig i klimatarbetet. Det innevarade klimatavtalet, Kyoto-protokollet, omfattar bara de länder som år 1990 – protokollens startår – definierades som utvecklade, inte till exempel Kina.

Problemet är att de frivilliga klimatplanerna inte räcker till för att förhindra att jordens medeltemperatur stiger mer än två grader, vilket är målet.

De som driver på för ett ambitiöst Parisavtal, bland andra EU, vill att avtalet, som ska gälla från 2020, utformas så att länderna sporrar att öka sina ansträngningar. Det kan handla om att klimatplanerna ses över vart femte år, att ett globalt utsläppsminskningsmål skapas eller åtminstone ett årtal för när utsläppen ska ha nått sin högsta nivå.

Det gäller också att se till att klimatplanerna genomförs. Frågan om hur stor del av avtalet som ska vara

rättsligt bindande är en stor knäckfråga. Att löften om utsläppsminskningar i de nationella klimatplanerna blir bindande är osannolikt. Däremot kan det handla om bindande regler för rapportering och kontroll av klimatåtgärder.

Många utvecklingsländer är oroade för att bindande åtaganden ska hindra deras ekonomiska tillväxt framöver.

– Indien är en av de stater som har en förhandlingsposition som är svår, säger Romson.

För att få fattiga länder att genomföra klimatåtgärder krävs pengar. De pekar på att det är den rika världen som

skapat klimathotet, och därför måste de betala.

Redan i Köpenhamn slogs det fast att 100 miljarder dollar ska fördelas årligen från 2020 för att hjälpa fattigare länder att genomföra klimatåtgärder. Pengarna ska komma från olika håll, inte bara från stater. De fattiga länderna vill dock ha garantier för att pengarna kommer, ha inflytande över hur de används och de vill att de hundra miljarderna ökas successivt efter 2020.

Tjänstemän ska sköta förhandlingarna den första veckan i Paris och bana väg för miljöministrarna som den andra veckan ska föra avtalet i hamn till den 11 december.

Peter Wallberg/TT